

Befängt - ja så var det tänkt

Jag lade mina sorger i en säck
snörde runt ett rep och grävde ner
tänkte nu är jävelstygen väck
aldrig ska jag nånsin sörja mer
och saliger jag dansade en vals
visslade och sjöng för fullan hals
och tyckte mig så väldigt genial
som överlistat alla mina kval

och dagarna förrann i frid och fröjd
jag skrattade och spelte min gitarr
ändå blev jag aldrig riktigt nöjd
och insikten den slog mig så bisarr
där finnes ingen lycka helt komplett
om aldrig man får gråta sig en skvätt
och därmed grep jag spaden min igen
och grävde upp eländet jajamen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bodil Sandberg med Poeter.se id #1270 innehar upphovsrätten